

- vrátit věc Tribunálu, aby věc projednal v prvním stupni, nebo nebude-li věc vrácena Tribunálu, zcela vyhověť návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni;
- uložit Soudnímu dvoru náhradu nákladů řízení v prvním stupni i tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatel tři důvody ve vztahu k usnesení Tribunálu ze dne 27. února 2014.

V prvním důvodu kasačního opravného prostředku má navrhovatel nejprve za to, že Tribunál nesprávně vyložil článek 263 SFEU, články 90 a 91 služebního řádu úředníků⁽¹⁾ a články 2 a 35 společných pravidel týkajících se nemocenského pojištění úředníků Evropských společenství. Zprvce se navrhovatel domnívá, že napadené usnesení je stíženo nesprávným právním posouzením, jelikož Tribunál rozhodl, že na žaloby bývalých členů Soudního dvora proti aktům nepříznivě zasahujícím do jejich právního postavení v oblasti krytí SSNP se vztahuje pouze článek 263 SFEU a musí být podány ve lhůtě dvou měsíců stanovené v tomto ustanovení. Zadruhé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků se na členy a bývalé členy Soudního dvora nevztahuje.

Dále ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku je navrhovatel toho názoru, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když odmítl uplatnit judikaturu týkající se omluvitelného omylu.

Konečně ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku má navrhovatel za to, že použití článku 111 jednacího řádu Tribunálu je stíženo nesprávným právním posouzením a procesním pochybením. Navrhovatel totiž zpochybňuje skutečnost, že žaloba podaná k Tribunálu byla kvalifikována jako „zjevně“ nepřipustná, což mu zabránilo, aby se vyjádřil k uvedenému důvodu nepřipustnosti. Tribunál rovněž porušil právo navrhovatele na spravedlivý proces, jeho právo na obhajobu a zejména právo být vyslechnut, jakož i právo na účinný procesní prostředek, a to v rozporu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (Úř. věst. L 124, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Státní radou (Řecká republika) dne 7. května 2014 – Konstantinos Maistrellis v. Ministr spravedlnosti, transparentnosti a lidských práv

(Věc C-222/14)

(2014/C 235/11)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobce: Konstantinos Maistrellis

Žalovaný: Ministr spravedlnosti, transparentnosti a lidských práv

Předběžná otázka

Je třeba ustanovení směrnice 96/34/ES⁽¹⁾ a 2006/54/ES⁽²⁾, které se použijí na projednávaný případ, vykládat v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním ustanovením, jako je sporné ustanovení čl. 53 odst. 3 třetí věty zákona 3528/2007, jež stanoví, že pokud manželka veřejného zaměstnance není zaměstnaná nebo nevykonává žádné povolání, manžel nemá nárok na rodičovskou dovolenou, ledaže by manželka byla shledána nezpůsobilou k péči o děti z důvodu závažné nemoci nebo postižení?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996, o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 145, s. 4; Zvl. vyd. 05/02, s. 285).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění) (Úř. věst. L 204, s. 23).